

RUBAİ MISRALARINDA HİKMET DAMLALARI (35)

SEN

Ruhun güzelliğiyle gönül kapımı aç sen
Kor olmuş yüreğime gel âb-ı hayat saç sen
Tutmam tutmam coşkumu artık başıma taç sen
Kor olmuş yüreğime gel âb-ı hayat saç sen

İ'LEM

Gönül sayfalarına yazdı yüzlerce kalem
İmânı dava edip çektiler cevr vü elem
Hapisler medreseydi denmedi dolosa çilem
İmanlara zırh şimdi okunan her bir i'lem

MUHAMMED MUSTAFA

Ne sensin ne ben benim nefis gelsin insafa
Ruhlar tasaffi eyleyip dizilsin ulvî saf'a
Yetti nâdân yetti gaflet insaf içredür safâ
Hüsn-ü misal anlasana ol Muhammed Mustafa

KULUN HALİ

Bin yâre açtı derinde hâl-i melali kulun
Sirayet-i ruh eyledi hâşâ kulu pis pulun
Ah akıl tedenni eylemiş menzili inmiş göze
Muamma mıdır ki çöze mülkü bir beyaz çulun

SİRET KURT SURET KOYUN

Korktum insanlardan imiş şu şeytanî tuzaklar
Çare olur mu bilemem kaçabilsem uzaklar
Çözmek elimde değil ah sîret kurt suret koyun
Oyun içre bin pis oyun ancak ahiret paklar

FİRKATİN DAĞLIYOR

Ah hasret içresin gönül hem ne derin yârelerin
Firkatin dağlıyor amma bil ki serâp çarelerin
Leylâ dönmeyecek artık rüyadır mehpârelerin
Firkatin dağlıyor amma bil ki serâp çârelerin

UYAN GÖNÜL

Ayine-i hayal oldu saç sarı gözler elâ
Şems için aşk amma cama vâ esefâ ne bela
Ziyana düşar şu ömür gölgede uyan gönül
Ol kerimden ya gül bülbül bul okunmadan sela

AŞIĞI MECNUNA SOR

Gizler mi sandın gönül aşk ise gözden taşar
Aşığı mecnuna sor o leylasıyla yaşar
Kime âb-ı hayat kim bigâne boydan aşar
Aşığı mecnuna sor ah o leylayla yaşar

GEL EY GÖNÜL

Ümmîd edilen ol âtî vehm-i hiss-i hayat imiş
Zikr-i hû kim darsâdet en latif hissiyat imiş
Gel ey gönül hak yoluna uzak etme itaati
Yok hayatın bir saati an rasûle beyat imiş

NEFS-İ NADAN

Böbürlendin nefs-i nâdân sahiplenip kudreti
Gördün kendin gibilerin beş para etmez eti
İz'ân eyle varsa nefes hû de eyleme ziyan
Yetmedi mi artık uyan can ödemez diyeti

VAKTİ KAZA YAKLAŞIR

Hak için zerre vefa utanıp gözetmeden

Cennet gibi nimeti hayal bile etmeden
Vakt-i kazâ yaklaşır şol âlem uzaklaşır
Toprakla kucaklaşır fenâyâ gider beden

GAZEL

Ah baharlar gül getirsin beklemem hiç yaz ne kış
Bülbülün her nağmesinden aşkı tatsın cümle kuş
Aşkî söyler şol tegannî dinle sen hoş şarkılar
Duy bahardan ruha nakştır her şafaktan sesleniş
Ah ne hikmet şen gülüşler arkasından bin elem
Uçtu yıllar vâ esefâ tez bitermiş tatlı düş
Nefs te kurmuş bin tuzak var içte düşman aldanup
Ger düşersen anla artık ağlamak tek kâr imiş
Gel buyur sen tut mihenk kim anda yol bul ey gönül
Say ki son dem hû de zikret vakt-i vuslat hoş gidiş
Ah bekâ var çâredür hem şevke gel sen yâd edüb
Burda cennet orda cennet hep gidenler yâr imiş

EY CAN

Var edilen yâri bırak var edenle var ol ey can
Cümle mecâzı kıl ırak bir tek var'a yar ol ey can
Tez söner bir şûle hayat göz açtın kapanır heyhat
Durdurulmaz bir seyahat bir tek var'a yar ol ey can